

Dosarul nr. 3ra-748/18

Prima instanță: Judecătoria Centru, municipiul Chișinău (jud: Al. Arhip)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: N. Vascan, V. Clima, E. Palanciuc)

ÎNCHEIERE

11 iulie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Serviciul Vamal,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Mihail Glodea împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, recunoașterea nulă a înscrierilor din carnetul de muncă și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către Serviciul Vamal și a fost menținută hotărârea din 04 iulie 2017 a Judecătoriei Centru, municipiul Chișinău,

c o n s t a t ă :

La data de 28 decembrie 2016 Mihai Glodea a depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Vamal cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, restabilirea în funcție, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru, recunoașterea nulă a înscrierilor din carnetul de muncă și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la data de 25 noiembrie 2016 Serviciul Vamal a emis ordinul nr. 1280-p „cu privire la sancționarea unor colaboratori vamali ai Biroului Vamal Bender”, prin care el și mai mulți colaboratori vamali ai Biroului Vamal Bender au fost sancționați disciplinar cu eliberarea din serviciu, din cauza încălcării prevederilor art. 15 lit. d), h), i) și k) și 46 lit. a) și h) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, precum și pct. 5 lit. f), g), h), pct 7 lit. a), b), c), d), e), h), j), k), n) și pct. 8 lit. a), e), f) din Codul de conduită al colaboratorului vamal, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 456 din 27 iulie 2009 și a fișelor de post.

A menționat că, la data de 28 noiembrie 2016 i-a fost adus la cunoștință ordinul enunțat, iar la data de 13 decembrie 2016 a depus la Serviciul Vamal o cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea în parte a ordinului nr. 1280-p din

25 noiembrie 2016, restabilirea sa în funcție și achitarea salariului pentru absența forțată de la lucru, însă nu a primit răspuns.

A indicat că nu este de acord cu ordinul nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 în partea eliberării sale din serviciu, deoarece încălcările invocate în ordin în privința sa nu au fost demonstrate, mai mult, el nu are nici o legătură cu abaterile disciplinare ale colegilor săi menționați în ordin.

A relevat că, la data de 09 septembrie 2016 a fost pornită cauza penală nr. 2016970573 pe faptul comiterii infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) din Codul penal – coruperea pasivă, de către persoanele publice din cadrul Serviciului Vamal, care și-au exercitat atribuțiile în cadrul Postului Vamal Tudora. A susținut că, pe parcursul urmăririi penale, a pledat nevinovat.

A notat că contractul individual de muncă nr. 327 din 24 februarie 2016 a fost încheiat cu pârâtul pentru perioada 03 martie 2016 pînă la data de 10 ianuarie 2020, iar încetarea acestuia înainte de termen reprezintă o excepție care urmează să fie motivată de angajator.

A afirmat că pe parcursul activității sale în organele vamale, nu a fost sancționat disciplinar, iar la data de 01 septembrie 2005 a fost decorat cu Diploma de onoare a Serviciului Vamal.

A invocat că ordinul nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 este ilegal, deoarece nu a fost indicat temeiul eliberării sale din serviciu. Mai mult ca atît, la eliberarea sa din funcție nu a fost consultat organul sindical, fiind, astfel, încălcate prevederile art. 87 alin. (1) din Codul muncii, care reglementează că, concedierea salariaților membri de sindicat se admite cu consultarea prealabilă a organului sindical din unitate.

A solicitat anularea ordinului nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 în partea ce ține de eliberarea din serviciu a lui Mihail Glodea, restabilirea sa în funcția de șef de Post Vamal Săiți, încasarea de la pârât a salariului pentru absența forțată de la lucru, recunoașterea nulă a înscrierilor din carnetul de muncă referitor la concedierea din funcție, repararea prejudiciului moral în sumă de 20 000 de lei și încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei.

Prin hotărârea din 04 iulie 2017 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău acțiunea depusă de Mihail Glodea a fost admisă parțial, a fost anulat ordinul Serviciului Vamal nr.1280-p din 25 noiembrie 2016 „cu privire la sancționarea unor colaboratori vamali ai Biroului Vamal Bender” în partea aplicării lui Mihail Glodea a sancțiunii disciplinare – eliberarea din serviciu în organele vamale, a fost restabilit Mihail Glodea în funcția de șef al Postului Vamal Săiți, Biroul Vamal Bender și au fost încasate de la Serviciul Vamal în beneficiul lui Mihail Glodea salariul pentru absența forțată de la lucru pentru perioada 25 noiembrie 2016 – 04 iulie 2017, prejudiciu moral în sumă de 10 000 de lei și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prima instanță dispunând anularea ordinului pârâtului nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 și restabilind reclamantul în funcția de șef al Postului Vamal Săiți și-a argumentat concluzia prin faptul că, ordinul contestat este ilegal în fond ca fiind emis contrar prevederilor legii, deoarece nu conține temeiurile de fapt ale

acțiunilor sau inacțiunilor concrete sancționabile disciplinar, mai mult, la eliberarea din serviciu nu a fost solicitat acordul preliminar scris al organului (organizatorului) sindical din unitate, făcând trimitere la prevederile art. 87 alin. (1) și (4), 89 alin. (1) din Codul muncii și art. 48 alin. (10) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000.

Admițând cerința de încasare a salariului restant pentru perioada de absență forțată de la lucru, pînă la pronunțarea hotărârii judecătorești, prima instanță a făcut trimitere la prevederile art. 330 alin. (1) lit. b) din Codul muncii și art. 48 alin. (4) al Legii serviciului în organele vamale.

Prima instanță admițând parțial cerința cu privire la repararea prejudiciului moral, a reiterat că, suma solicitată de către reclamant este excesiv de mare, însă suma de 10 000 de lei este una rațională și care va repara suferințele psihice suportate.

Respingând cerința cu privire la recunoașterea nulității înscrierilor din carnetul de muncă referitoare la concediere, prima instanță a reiterat că, înscrierile efectuate în carnetul de muncă nu sunt de natură să genereze apariția, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor în privința persoanei, dar au un rol de evidență a tuturor raporturilor de serviciu ale deținătorului, făcând trimitere la prevederile art. 66 alin. (1) și (3) din Codul muncii.

Prin încheierea din 04 august 2017 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău a fost respinsă cererea lui Mihail Glodea cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

Prin decizia din 06 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău a fost respins apelul declarat de către Serviciul Vamal și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 21 aprilie 2018 Serviciul Vamal a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece au fost emise cu încălcarea și aplicarea eronată normele de drept material și, anume, nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost interpretată în mod eronat legea și nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei în fond.

A menționat că concluziile instanțelor de judecată sunt contrare cu circumstanțele pricinii, mai mult, instanțele nu s-au expus asupra tuturor argumentelor invocate de către Serviciul Vamal și nici nu au luat în considerare toate circumstanțele care au stat la baza emiterii ordinului nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016, conform căruia intimatului i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară – eliberarea din serviciu în organele vamale.

A invocat că instanța de apel neîntemeiat a aplicat prevederile art. 210 alin. (1) din Codul muncii, concluzionând eronat că ordinul nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 cuprinde temeuri de drept, dar nu reflectă legătura de cauzalitate cu

temeiurile de fapt, deoarece în partea introductivă a ordinului contestat sunt indicate temeiurile de fapt care au generat sancționarea salariatului Mihail Glodea.

A susținut că ordinul nr. 1280-p din 25 noiembrie 2016 a fost emis în temeiul încheierii Direcției securitate internă a Serviciului Vamal cu privire la investigația de serviciu, în care sunt descrise detaliat temeiurile de fapt și de drept care au stat la baza inițierii anchetei de serviciu.

A invocat că instanța de apel neîntemeiat a constatat încălcarea prevederilor art. 87 alin. (1) din Codul muncii, deoarece în speță, intimatul a fost sancționat în temeiul Legii speciale, și anume, art. 26 alin. (1) lit. g), 43 lit. h) al Legii serviciului în organele vamale nr. 1150 din 20 iulie 2000, respectiv, la caz, art. 87 din Codul muncii nu este aplicabil.

Referitor la cerința privind repararea prejudiciului moral, a susținut că, intimatul nu a prezentat probe ce confirmă cauzarea suferințelor prin emiterea ordinului contestat, iar suma de 10 000 de lei, stabilită de către instanțele de judecată, cu titlu de prejudiciu moral este unilaterală și lipsită de suport juridic.

A mai indicat că instanțele de judecată încasând cheltuielile de asistență juridică în sumă de 5 000 de lei, nu au ținut cont de prevederile art. 96 CPC, mai mult, intimatul nu a demonstrat prin probe suportarea acestor cheltuieli.

Prin referința depusă la data de 15 iunie 2018 Mihail Glodea a solicitat declararea recursului ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la data de 06 decembrie 2017.

Recurentul a recepționat decizia instanței de apel la data de 07 martie 2018 (f.d. 5, Vol. 2).

Astfel, recursul, declarat la data de 21 aprilie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Serviciul Vamal nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Serviciul Vamal asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Serviciul Vamal ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Serviciul Vamal se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic